

עת"א 57563/10 - עדנאן עלאלין, נגד מדינת ישראל, שירות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

בית המשפט המחוזי בנצרת שבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 17-10-57563 עלאלין(אסיר) נ' מדינת ישראל ואח'

בפני כבוד השופט יוסף בן-חמו
העוטר עדנאן עלאלין,
נגד 1. מדינת ישראל
המשיבים 2. שירות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

החלטה

בפני עתירת עוטר נגד הרישום המשמעתי שנרשם לו, לפיו נشرط ממשמעית לאחר שעבר עבירה ממשמעית של אי עמידה במהלך ספירת האסירים.

האסיר טוען כי נודע לו באקראי על כך שקיים לחובתו רישום לפיו ונشرط ממשמעית, בעת שהcin את טיעונו לקראת דין שנקבע לו בפני ועדת השחרורים.

העוטר טוען כי לא הוועד לדין ממשמעתי במהלך תקופת ריצוי מאסרו, פרט לשני אירועים במהלך חודש יוני 2016, אז סירב להיכנס לאגף בו שוהים אסירים חמאס.

העוטר טוען כי כאשר פנה לגורם המנהלי הרלוונטי נמסר לו כי מדובר בעונש קולקטיבי שהוטל על אסירים שובי רעב.

לטענת העוטר, לא ניתן להטיל עונשים קולקטיביים "פיקטיביים". הרישום המשמעתי הינו "רישום כזב", שיש בו כדי לפגוע בעוטר גם בעניין השחרור המוקדם.

העוטר מבקש שבית המשפט יורה למשיב למחוק את הרישום.

העוטר הינו אסיר ביטחוני, מרצה עונש מאסר של 3 שנים ו- 9 חודשים לאחר שהורשע בעבירות של: תמייה בארגון טרוריסטי, חברות בהתאחדות בלתי חוקית. מועד סיום מלא של מאסרו החל ביום 18/10/7.

כתב התשובה

העוטר נטל חלק בשבית רעב כללית של אסירים ביטחוניים שנמשכה מיום 17/4/17 עד 30/4/17. מהאסירים הביטחוניים השוהים בכלא גלבוע, ובכללם העוטר, סירבו לקבל את לחם חוקם /או לעמוד לספרה /או

עמוד 1

להישמע להנחיות סגל הסופרים.

בגין השביתה והפרת כללי המשמעת נדונו כלל שובי הרגע בדיון ממשעתי.

כגンド העותר הוגשו שני גילוינות אשמה: האחד, בשל סיורבו לקבל את לחם חוקו, והשני בגין אי עמידה לספרה.

פקנ"ץ 04.13.00 "דין ממשעתי לאסירים", מסדרה את ההליך המשמעתי נגד אסירים העוברים על אחת מעבירות המשמעת. ניתן להטיל על אסיר העובר עבירה ממשעתי עונש אחד או יותר מהעונשים המפורטים בפקנ"ץ, ובכללם - התראה, אזהרה חמורה, קנס כספי, בידוד וכו'.

בפני העותר עמדה האפשרות, בהתאם להוראות סעיף 7 לפקנ"ץ, לערער על הרשותו בדיון ממשעתי ועל העונש.

העותר לא פנה לגורם המוסמך ולא מיצח את ההליך המתבקש בטרם פנה בעתרה.

בדיון הבahir נציג המשיבה כי למרות חלוף הזמן, הרי ככל שהעותר יפנה לגורם המנהלי המתאים - היועהמ"ש של שב"ס במוחז, בכתב ערעור מנומך, יבחן היועהמ"ש את טענותיו.

דין

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, אני סבור כי דין העתירה להידחות.

העותר לא מכחיש שביצע עבירות ממשעתי בכך שהצטרכ לשביתת הרגע. לטענתו, הוא היה מוכן להפסיק את ההרעה אם יובטח לו שעם הפסקת שביתת הרגע הוא לא יוחזר לאגף הביטחוני בו הוחזק, למרות היותו אסיר ביטחוני, משומש החשש שיוטקע על ידי האסירים הביטחוניים על כך שהוא שובר את השביטה.

העותר לא עשה שום מעשה גלוי, שיש בו כדי להצביע על כך שהוא מתנגד לשביטה. טענת העותר הינה למעשה שאינו יכולתו לסרב להשתתף בפעולות המכחאה מתוך חשש לשלוומו, ואולם, נראה כי הוא לא עשה כל פעולה כדי לחלץ את עצמו מ"המלcold" האמור, כגון בקשה לשינוי סיווג לפי סעיף 4(ב) ל"נוול אסירים ביטחוניים" (ראיה והשווה רע"ב 15/51 פלוני נ' שב"ס ורע"ב 14/555 נאל נ' ועדת השחרורים).

פקנ"ץ 04.13.00 - "דין ממשעתי לאסירים" מיום 10/9/17 מסדרה את כל ההוראות הרלוונטיות להפעלת מערכת הדיון ממשעתי על מי שביצע עבירה ממשעתי: סעיף 2.ד. מפרט את רשימת עבירות המשמעת. ס"ק 8 קובע, בעבירה ממשעתי, "מי שסירב לאכול לחם חוקו". סעיף 28 קובע בעבריה **מי שמרח הוראה חוקית של סוהר**. סעיף 41 קובע בעברית **כל מעשה, התנהגות, אי סדר או הזנחה הפוגעים בסדר הטוב או ממשעתי אף לא פורטו בפקודות הקודמות**.

לא הונחו בפני בית המשפט מלא הנתונים והמסמכים על מנת לברר את טענות העותר ולהסביר על השאלה האם עמוד 2

ההליך המשמעתי נעשה בהתאם להוראות הפקנ"ץ המפרט גם את הנהול כיצד יעריך ההליך המשמעתי (סעיף 5 לפ肯"צ).

הביקורת מחייב שמייעת עדותו של האסיר, עדותו של כותב התלונה, עדותם של עדים נוספים, אם ישנים, ובדיקת ראיות אחרות.

בית המשפט המנהלי איננו המוסגרת המתאימה לבירטר העובדתי הנדרש.כך נקבע במס' עתירות שענין דומה - עת"א 35143-07-15, עת"א 6834-08-15, עת"א 17-03-55678.

לפיכך, אני קובע כי עניינו של העוටר יידן בפני הגורם המנהלי המוסמך להחליט על ביטול ההליך כאמור בסעיף 8 לפ肯"צ, זאת למראות שחלפה תקופה של 30 יום ממועד סיום ההליך המנהלי.

בכפוף לכך, אני מורה על מהיקת העתירה.

ניתנה היום, א' כסלו תשע"ח, 19 נובמבר 2017, בהעדך
הצדדים.